

اول ماه مه روز همبستگی جهانی کارگران گرامی باد.

هیات بازگشائی سندیکای کارگران نقاش و تزئینات

سی یکم اردیبهشت هشتاد و شش

در سالهای ۱۸۸۰ و بعد از آن اعتصابهای عمومی کارگری در کشورهای پیشرفته مانند آمریکا - فرانسه - آلمان - روسیه - و دیگر کشورها به صورت زنجیره‌ای رخ می‌داد. خواست مشترک کلیه اعتصابها، کاهش ساعت کار بدون کاهش دستمزد بود. در سال ۱۸۸۴ فدراسیون سندیکای صنعتی و تجاری آمریکا گنگر تشکیل داده بود. در این کنگره تصمیم گرفته شد برای دستیابی به هشت ساعت کار در روز باید اول ماه مه ۱۸۸۶ دست به اعتراض عمومی به صورت متشکل زده شود ۱۸ ماه فرصت داشتند تا تدارکات لازم برای اعتراض عمومی مهیا کنند.

اول ماه مه ۱۸۸۶ (۱۱ اردیبهشت) فقط در آمریکا اعتصابهای متعددی متشکل از صدهزار کارگر شروع شد. همان روز اول پلیس میلوکی ۹ نفر از کارگران راکشت. روز سوم در شیکاگو ۶ نفر را به قتل رساند. روز چهارم در پایان تظاهرات اقدام به کشتار کارگران کرد. سرکوب گسترده‌ای در سرتاسر آمریکا راه افتاد دولت به دستگیری کلیه فعالین جنبش کارگری پرداخت و محافل سندیکایی را مورد تهاجم قرار داد. تعداد بیشماری را دستگیر و بسیاری اعدام شدند.

به همین دلیل در کنگره پاریس که موسس انترناسیول دوم بود. قیام اول ماه مه ۱۸۸۶ یازده اردیبهشت را روز همبستگی بین‌المللی کارگران اعلام کرد و بعد از آن با وجود تمام مخالفت‌های سرمایه‌داری در تمام جهان این روز را زحمتکشان و کارگران جشن می‌گیرند. و یا در چنین روزی اعتراضات خود را بیشتر به نمایش می‌گذارند. اما در ایران برای اولین بار در ۱۱ اردیبهشت ۱۳۰۱ شمسی کارگران توانستند با تعطیل کردن کارگاه‌ها و کارخانه‌ها و با آمدن به خیابانهای همبستگی و همدردی خود را با دیگر کارگران جهان اعلام کنند.

و از آن زمان تاکنون نیز این مراسم در ایران هر سال به طرق مختلف برگزار شده است. اما امسال، ما کارگران ایران این روز را در شرایطی برگزار می‌کنیم که تعدادی از کارگران و فعالان کارگری ایران در زندان و با پرونده سنگین غیرقانونی به سر می‌برند. و بیش از صدها کارگر به علت اعتراض به رعایت نشدن حقوق اولیه خود مورد تهاجم سرمایه‌داران و کارفرمایان گشته و از کار خود بیکار شده‌اند که در این زمینه کارگران شرکت واحد نمونه بارز این بی‌عدالتی هاست.

و اما معلمان که از زحمتکشان و فرهنگیان جامعه ما هستند و پیشرفت علم و فرهنگ را مدیون زحمات بی‌وقفه معلمان هستیم. آنان نیز به علت پافشاری بر خواسته‌های برحقشان مورد ضرب و شتم قرار گرفته و بازداشت شدند. و همچنین کودکان ما به جای حضور در مدارس به خیابانها سرازیر شده‌اند و به اشکال گوناگون مورد بهره‌برداری و ستم قرار می‌گیرند.

و از همه مهمتر بیکاری روز افزون و افزایش جمعیت بیکار در کشور که نتیجه‌ی تدبیری و بی‌مسئولیتی مسئولان دانسته و چنانکه مشاهده میشود. امروزه تلاش بر این اساس که بخشی دولتی به بخشهای خصوصی واگذار میشود.

این نیز ضربه دیگری به پیکر محروم جامعه است.

و ما کارگران نقاش ضمن اعلام انزجار جاری شدید از ادامه تهاجمات بی‌رویه سرمایه‌داران به حقوق حقه کارگران و ستمی که از این بابت بر تمامی کارگران و زحمتکشان روا داشتند نمی‌توانیم نگرانی خود را از وضعیت موجود پنهان بسازیم و ضمن اعلام همبستگی با کارگران جهان خود را همدرد تمامی کارگران و معلمان عزیز زحمتکش میدانیم.

اما از آنجایی که سندیکاهای کارگری در دهه شصت توسط عوامل سرمایه‌داری مورد تهاجم قرار گرفته و در آخر بطور غیر قانونی تعطیل شده‌اند و سندیکای نقاشان نیز از این عمل غیر انسانی و غیر قانونی مصون نمانده و تعطیل شد. و از آن زمان به بعد به علت نبودن تشکل مستقل کارگری وضعیت کارگران نقاش روز به روز بدتر شده و حقوق اولیه کارگران که توسط مبارزه و استقامت سالیان دراز کارگران سندیکای نقاشان بدست آمده بود توسط دولت جمهوری اسلامی ایران که در نبود نماینده واقعی کارگران در مجلس با تصویب لوایح غیر قانونی و غیر انسانی زیر پا گذاشته شد.

خواسته ما کارگران نقاش

۱- طبق اصول قانون اساسی و منشور بین‌المللی که توسط دولتمردان ایران نیز امضاء و تأیید شده است تشکل مستقل سندیکای کارگری را حق قانونی خود می‌دانیم.

۲- و از همین جا مخالفت صریح خود را از خصوصی سازی اعلام می‌داریم چرا که یکی از معضلات و ایجاد مشکل و پایمال شدن حق کارگران می‌دانیم. و خواهان توقف خصوصی سازی هستیم.

۳- از آنجایی که بیش از ۸۰ درصد کارگران نقاش فاقد مسکن بوده و در بدترین شرایط در حاشیه‌های ناامن شهر با اجازه‌های سنگین به سر می‌پرند. حق مسلم خود می‌دانیم که مانند دیگر شغل‌های دولتی و خواهان اجرای اصل سی و یکم قانون اساسی می‌باشیم.

۴- و طبق اصل بیست و نهم برخورداری از تأمین اجتماعی از نظر بازنشستگی بیکاری پیزی از کارافتادگی، بی-سرپرستی، در راه ماندگی، حوادث و سوانح و نیاز به خدمات بهداشتی و درمانی و مراقبت‌های پزشکی به صورت بیمه غیره که حقی است همگانی و از آنجایی که شغل نقاش جز مشاغل سخت و زیان‌آوران خواهان اجرای شدن سریع مشمول کارهای سخت و زیان‌آور برای کارگران نقاش هستیم.

۵- و همانا شغل ما کارگران نقاش که جز کارهای فصلی محسوب می‌شود و اکثر سال را بیکار هستیم و از یک طرف گران شدن همه چیز در جامعه زندگی ما را به مخاطره انداخته و خواستار ایجاد امنیت و تأمین شغل هستیم.

۶- و همچنین ما کارگران نقاش که جز مشاغل آزاد و خدماتی محسوب می‌شویم. و جایگاه انسانی ما که به عنوان مثال هر هفته حمله نیروی انتظامی به محل پاتوق‌های کاریابی کارگران نقاش و مورد ضرب شتم قرار دادن کارگران جویای کار هستیم. و خواهان رعایت کردن حق قانونی و انسانی خودمان هستیم.

۷- ما کارگران نقاش ضمن حمایت از کلیه خواست‌های برحق معلمان و دانشجویان و پرستاران خواهان آزادی بی-قید و شرط کارگر زندانی محمود صالحی می‌باشیم.

هیات بازگشائی سندیکای کارگران نقاش و تزئینات